

מה דليلת ה' כי באברהם, דנפק מגיה ישמעאל ובני קוטורה, לאינון סיגי הפסף. ואדם, דנפק מגיה קין. ונח, דנפק מגיה חם. ויצחק, דנפק מגיה עשו, סיגי דהבא. אבל יעקב ערשיה שלימא איהו. ועל דא ביה בחר ה' מפל העמים. דכתיב, (זהלים קלה ז) כי יעקב בחר לו יה ישראל לסתתו, ובכתוב (דברים לד ט) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. (עד כאן סתרי תורה).

פרקשת תרומה

אמר רבי שמואן בן יוחאי, בשעה שאדם מקדים בברך, ומניח תפליין בראשו, ותפלין עם ראש קדוש ברורעו, ומתעטר בעתו של מצוה ובא לצאת משער بيתו, ארבעה מלאכים קדושים מתחברים עמו, ויזאים עמו משער ביתו, ומלאים אותו: לבית הבנשת, ומבריזים לפניו: לנו כבוד לדמות הפלך הקדוש, לנו כבוד לבן הפלך, לפרטך הנכבד של הפלך! רום קדרשה שורה עליו, מכריזה ואומרת: (עשיה מט) ישראל אשר בך אתה פאך אחר כה יש לו לך פרישת בראשית עד يوم אחד, שהוא العلي ותשבחת הפל. אמר בך יתעסק בפרשת קרבנות, לכפר עליו. וכל אותם הקרבנות. וכן יעסוק לכפר עליו, ויאמר (וקרא) צו את אהרן ואת בניו לאמר ذات תורה עללה, כדי לכפר על כל אותם הכהנים ומחשבות של הלולה. אחר בך ישבח בתשבחותיו של דוד הפלך, ומשום זה נכנס אדם בשעריהם של בית הפל, והיא מתתקנת, ומתתקנתה עטה.

בין שמאץ ליווצר אור, לאיהו שריריתא דצלותא דמיושב, כדין כל איןון ורגאין פתחים תרעין, וכדין (שה"ש ג) כתמרות עשן כתיב, מה כתמרות עשן דקוטרת סלקא, ומתחברין ורגאין אלין באליין, אוּפְ הַכָּא אֵיהִ צָלוֹתָא כתמרת

פרקשת תרומה

אמר רבינו שמואן בן יוחאי, בשעתא דבר נש אקדים בצפרא, ואנה תפילין ברישיה, ותפילין בראשמא קדישא, בדרועיה, ואתעטר בעיטופא דמצוה, ואתי לנפקא מטרעא דביתה. ארבע מלכים קדשין מזדווגין עמיה. (דף בע"א) ונפק עמיה מן תרעא דביתה, ואוזיפנו ליה לביי בנישטא, ומבריזו קמיה, הבו יקרה לדיקנא דמלכא קדישא, הבו יקרה לבריה דמלכא, לפרצופא יקירה דמלכא. רוחא קדישא שרייא עליה, אכרייז ואמר, (ישעה מט ג) ישראל אשר בך אתחפאר.

בתוך ה' כי, אית ליה למקרי פרשתא דברראשית עד יום אחד, דאייה עילוייא ותוישבחתא דכל. לבתר יתעסק בפרשת קרבנות, וכל איןון קרבניין. וכן יעסוק לכפרא עליוי. ויימא (ויקרא ז) צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורה העולה, בגין לכפרא על כל איןון הרהוריין ומחשבין דלייליא. לבתר ישבח בתישבחן דroid מלכא. בגין בך עאל בר נש, בתרעין דבי פלה. ואיהי אתחקנת, ומתחקניתן דרגאין בתהה.

בין דמטי ליווצר אור, לאיהו שריריתא דצלותא דמיושב, כדין כל איןון ורגאין פתחים תרעין, וכדין (שה"ש ג) כתמרות עשן כתיב, מה כתמרות עשן דקוטרת סלקא, ומתחברין ורגאין אלין באליין, אוּפְ הַכָּא אֵיהִ צָלוֹתָא כתמרת